

Романсу трепетна струна

Дивовижне це явище – романс, а особливо, якщо він звучить під мелодію бандури. За перших чаруючих нот серце охоплює ніжність, печаль, любов, спогади про щось дуже особисте, яке пішло назавжди...

Ось і творчий проєкт – концерт «Романсу трепетна струна» магістрантки Київського національного університету культури, викладача музичної школи Ганни Марцинюк, зміг створити романтичний настрій в актовій залі, де відбувався захід.

виконала на бандурі «Варіації на тему української народної пісні «Дощик» та п'єси Юрія Могилюка «Рідний поріг».

Не залишив байдужими глядачів про-никливий романс з присмаком вдови-ної долі «П'є журавка воду» (слова Іва-на Зінченка, музика Олександра Зуєва)



Директор школи, викладач класу бандури Алла Несен, яка була веду-чою концерту, а також разом з Ганною виконала пісню «Не забудь» (слова Богдана Стельмаха, мелодія – Богдана-



Юрія Янівського) нагадала присутнім історію виникнення романсу, зачитала вірші українських класиків, натхненні рядки яких спонукали композиторів до написання безсмертних музич-них творів.

Глядачі насолоджувалися народни-ми піснями «Нащо мені чорні бро-ви», «Летіла зозуля», «Ой за гаєм, гаєм», «Не забудь», «Ой казала мені мати». Яскравим моментом вечора став виступ учениці Ганни Марцинюк Христини Клубук, лауреата обласного огляду-конкурсу мистецьких шкіл, яка

у виконанні оркестру «Гармонія» під керівництвом Людмили Артюх.

На завершення звучало соло на бан-дурі у виконанні Ганни Марцинюк, а та-кож її авторська пісня «Соняхи», при-свячена викладачам Київського націо-нального університету культури і мис-тецтв, які впродовж п'яти років щедро ділилися своїми знаннями і талантами, наче ті соняхи, завжди повертались за кожним промінцем, передаючи свій досвід та уміння творити і жити з му-зикою в серці.

Юлія ІВАНЮК.